

عنوان مقاله:

ارزیابی کارایی پایگاه های امداد و نجات با استفاده از مدل تحلیل پوششی داده ها

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مهندسی فناوری اطلاعات مکانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی سورانی - دانشجوی کارشناسی ارشد سیستم اطلاعات مکانی دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی

محمد طالعی - استادیار گروه سیستم اطلاعات مکانی دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی

خلاصه مقاله:

مراکز امداد و نجات فراهم کننده خدمات و عملیات های امداد و نجات به مصدومین در مواقع ضروری و بحرانی می باشند برای انتخاب مکان مناسب مراکز و تخصیص بهینه منابع به آنها می بایستی وضعیت فعلی عملکرد پایگاه های موجود مورد ارزیابی قرار گیرد اندازه گیری تجربی میزان کارایی یکی از روش های ارزیابی کارایی است هدف از این مقاله محاسبه میزان کارایی مراکز امداد و نجات از طریق عملکرد آنها در ماموریت های محوطه طی یک سال می باشد برای محاسبه کارایی از مدل کارایی از مدل تحلیل پوششی داده ها Data Envelopment Analysis استفاده شد شاخص های تعداد پرسنل خودرو نجات آمبولانس و تجهیزات به عنوان پارامترهای ورودی و تعداد حوادث فاصله پایگاه تا محل ماموریت زمان رسیدن به محل حادثه تعداد افراد امداد رسانی شده تعداد مصدومین درمانی و انتقالی و تعداد فوتی پارامترهای خروجی این مدل می باشند در این مقاله ماموریت های یک سال 13 مرکز امداد و نجات استان گیلان به همراه 27 مرکز استان مازندران مورد بررسی قرار گرفت با توجه به نتایج 9 پایگاه کارایی کامل و 31 پایگاه ناکارآمد هستند در بخش بعدی مقاله راهکارهایی برای بهبود کارایی پایگاه ها ارائه شد

کلمات کلیدی:

تحلیل پوششی داده ها، پایگاه امداد و نجات، سیستم اطلاعات مکانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/461519>

